

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. C. Όταν οι ληστές παρατήρησαν αυτό, αφού κατέθεσαν τα όπλα, πλησίασαν την πόρτα και με δυνατή φωνή ανήγγειλαν στο Σκιπίωνα (απίστευτο στο άκουσμα!) ότι αυτοί είχαν έρθει για να θαυμάσουν την ανδρεία του.

D. Στο τέλος η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία να της παραχωρήσει για λίγο τη θέση. Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «Εγώ πρόθυμα παραχωρώ σε σένα τη θέση μου». Λίγο αργότερα η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε αυτόν τον λόγο. Πέθανε δηλαδή η Καικιλία, την οποία ο Μέτελλος όσο ζούσε, αγαπούσε πολύ· αργότερα αυτός πήρε την κοπέλα για γυναίκα του.

E. Αυτοί εξέθρεψαν την ελπίδα του Κατιλίνα με τις επιεικείς αποφάσεις κι ενίσχυσαν την συνωμοσία που γεννιόταν με το να μην πιστεύουν. Ενεργώντας υπό την επιρροή αυτών πολλοί όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, σκληρά και τυραννικά θα έλεγαν ότι αυτό έγινε. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, δε θα είναι κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1. α. Sulpici

Perse /- a

caelos

motui

incredibilia

loca (τόποι) / locos (χωρία βιβλίου)

sedum

spei

hae

istud

nullo

B1.β. alacriorum

molliores

libentius

plurimum

B2. α. defice

vultis

scitote

abicietis

cessam fore

duc

sequens

animadvertar

intellecti essemus

intendat

fassurum esse

B2. β.

ΕΝΕΣΤ.	fiatis
ΠΑΡΑΤ.	fieretis
ΜΕΛ.	-
ΠΑΡΑΚ.	facta sitis
ΥΠΕΡΣ.	facta essetis
Σ. ΜΕΛ.	-

Γ1. α) *in bello* (χρησιμοποιούμε *in* + αφαιρετική, γιατί δεν πρόκειται για φυσική υποδιαίρεση του χρόνου ούτε συνοδεύεται από επιθετικό προσδιορισμό)

Γ1.β) *contra Persen, cum Perse/-a*

Γ1.γ) *Num scire vis...?*

Nonne scire vis ...?

Vis scire ... ?

Γ1. δ) *Virtutem suam admiratum eum venisse*: το *suam* θα είναι επιθετικός προσδιορισμός στο *virtutem* (και όχι γενική κτητική). Το *eum* θα είναι υποκείμενο του *venisse* (όπως και το *se*). Η σημασία θα είναι ότι αυτός (ο Σκιπίωνας) ήλθε για να θαυμάσει την ανδρεία τους (των ληστών).

Γ1. ε) *praedones venerunt, qui virtutem eius admirarentur*

Γ1. στ) *incredibile de audiendo*

Γ2. α) Nam mortua est Caecilia, **quam** Metellus **viventem** multum amavit;

Γ2. β) **dum nascitur, cum nasceretur**

Γ2. γ) si in hunc **animadvertissem**, crudeliter et regie id factum esse **dicerent**.

Υπόθεση: si + υποτακτική υπερσυντελικού

Απόδοση: υποτακτική παρατατικού

⇒ 2^ο είδος: αντίθετο του πραγματικού (η υπόθεση αναφέρεται στο παρελθόν και η απόδοση στο παρόν)

→ Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν - μέλλον:

Si animadvertam – dicant

Γ2. δ) - **Quod ut praedones animadverterunt**: δευτερεύουσα επιρρηματική, χρονική πρόταση. Η πρόταση εκφέρεται με **οριστική παρακειμένου**, δηλώνει το **πραγματικό** γεγονός που συνέβη στο παρελθόν και η ύπαρξη της οριστικής δείχνει ότι η πρόταση **ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη**. Σε σχέση με την κύρια πρόταση εκφράζει το **προτερόχρονο στο παρελθόν**.

- **qui non videat coniurationem esse factam**: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση. Εκφέρεται με **υποτακτική**, διότι το **συμπέρασμα στη λατινική είναι μία υποκειμενική κατάσταση** και συγκεκριμένα με **υποτακτική χρόνου ενεστώτα (videat)**, διότι εξαρτάται από το ρήμα της κύριας πρότασης (**intellego**) που είναι **αρκτικού χρόνου (ενεστώτας)**. Υπάρχει **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του

ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση στο παρόν).

Γ2. ε) in castra: εμπροθετος προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο **domum** (απρόθετη αιτιατική)

in Italiam (in +αιτιατική, γιατί είναι όνομα χώρας)